

rainet, maa ligeledes ventes at tage til med Aarene. Under Medvirkning af den almindelige Prisstigning i de sidste Aar og som Følge af Prioritetsrentens Forhøjelse er under disse Forhold Anstalternes økonomiske Forfatning bleven saa vanskelig, at det for Tiden ligger nærmest for dem begge at paaregne et Underskud ved Driften. Den sidste Forøgelse af Statstilskuddet vil vistnok bringe Bedring i dette Forhold, men neppe i tilstrækkelig Grad, da Driftsudgiften ved Brejning-Anstalten af flere Grunde, bl. a. paa Grund af det store Tjenestepersonale, som Forholdene nødvendiggøre, maa ventes at blive forholdsvis høj, medens samtidig Forrentningen og Afdragningen af Statens Byggelaan fremtidig vil paalægge Anstalten en aarlig Udgift af c. 63,200 Kr., hvilket langt overstiger den tidligere Husleje. Paa den anden Side er det Betingelse for en vel ordenet Økonomi, at Anstalterne i sædvanlige Driftsaar have et ikke altfor lille Overskud, for at de kunne opsamle en Kapital til Afholdelse af ekstraordinære Udgifter i Form af Byggeforetagender o. l., som ved saa store Institutioner af og til kunne vise sig nødvendige, eller til Indførelse af Forbedringer i Anstaltsplejen. Man maa anse det for en uafviselig Fordring, at Anstalternes Økonomi ordnes med dette Hensyn for Øje, og Bestemmelserne i nærværende Forslag have derfor væsentlig til Formaal at skaffe Anstalterne en økonomisk betrygget Stilling i Forbindelse med en fast og klar Ordning af deres Forhold til Staten.

Med Hensyn til dette Forhold vil man ikke undlade at bemærke, at man ganske deler den af Rigsdagen i sin Tid fremsatte Opfattelse, nemlig at det fra et økonomisk Synspunkt vilde være betænkeligt at lade Staten overtage selve Anstaltsdriften, da en rimelig Begrænsning af Udgifterne med større Sikkerhed kan paaregnes under den nuværende Bestyrelsesform, naar der ses hen til den ulige større Driftsudgift ved de nærmest tilsvarende Statsanstalter (ca. 1000 Kr. for hver Elev i Døvstumme- og Blindeinstitutterne, uden Hensyntagen til Værdien af Grund og Bygninger). Der skønnes heller ikke her, som ved de rene Undervisningsanstalter for andre abnorme Individier eller ved Helbredelsesanstalterne for sindssyge, at kunne opnaas nogen Fordel af Betydning for Virksomheden selv ved at lægge denne i Statens Haand. Der er derimod gyldig Grund til at udvide Ministeriets Tilsynsmyndighed gennem Fastsættelsen af ensartede Regler for begge Aandssvageanstalterne, som det nærmere vil

blive omtalt i det følgende. Øjemedet med de hertil sigtende Bestemmelser kræver imidlertid først og fremmest, at den administrative Ordning bringes i Overensstemmelse med de faktiske Forhold, saaledes som disse have udviklet sig i Henhold til Loven af 1898, hvilket først er blevet muligt ved den foran nævnte Overenskomst, som har givet den umiddelbare Anledning til nærværende Lovforslag.

Efter at de Kellerske Anstalters Hovedkompleks er flyttet til Brejning, hvor Forstanderen for samtlige Anstalter bor og leder den daglige Drift, medens hans to nuværende Kolleger i Direktionen have Bopæl i Kjøbenhavn, er Bestyrelsen i høj Grad vanskeliggjort. Forstanderen kan kun paa kortvarige Rejser føre Tilsyn med de sjællandske Asyler, og de andre Medlemmer af Bestyrelsen kunne kun i ringe Grad tage Del i Ledelsen af den jyske Anstalt. Det er en naturlig Regel, at baade Forstanderen og Medlemmerne af den overordnede Bestyrelse maa bo paa Stedet eller i umiddelbar Nærhed af dette for forsvarligt at kunne varetage vedkommende Anstalts Tarv. Da der paa den anden Side i Befolkningens Interesse ikke kan være Tale om at nedlægge og afhænde Asylerne ved Valby og Lyngby, om hvilke det ved Forslaget til Loven af 1898 (Rigsdagstidende 1897—98, Tillæg A., Sp. 2851) og ved Behandlingen af Forslaget fra alle Sider forudsattes, at de skulde opretholdes i Aandssvagesagens Tjeneste, maatte Tanken om at overdrage dem til Forening med de andre sjællandske Anstalter med Nødvendighed komme frem og blive Genstand for Forhandling mellem de to Bestyrelser, hvilket ogsaa er berørt i det nævnte Lovforslag. Det vil forstaas, at Ordningen af denne Sag kan have været forbunden med Vanskeligheder, og det maa derfor paaskønnes, at der nu omsider er opnaaet en Overenskomst derom, saa meget mere, som denne vel er af stor Vigtighed for de Kellerske Anstalter, men ikke frembyder tilsvarende Fordele for Anstalten Gl. Bakkehus-Ebberdgaard, hvis Bestyrelse kun faar et betydelig forøget Arbejde ved Overtagelsen af de to Asyler, men ingen sikker Vinding i økonomisk eller administrativ Henseende.

Som det fremgaar af Bilag 1 og 2 og de Ministeriet i øvrigt forelagte Oplysninger, gaar den afsluttede Overenskomst i det væsentlige ud paa, at Ejendommene Karens Minde, Lillemosegaard og Gammelmoshus med Tilliggende overdrages med Besætning og Inventarium samt be-